

SPECTACT TEATAR

Miljana Manojlović

1. SPECTACT teatar

Prijatno je, udobno i poželiš tu da provedeš ceo dan. Toliko je udobno da se ne pomeraš dugo vremena. Okruženje je smirujuće, na reci koja mirno teče ceo dan. Kada se spusti mrak, predveče počinje događaj. Prostor na reci postaje zatvoren, mali, tesan, neprijatno je. Želiš da izađeš napolje ali ne možeš. Jedina opcija je da ostaneš do kraja i boriš se za sebe. Ako ćutiš, ništa se ne menja. Želja je da ljudi koji prisustvuju dešavanjima na plutajućem pozorištu izađu osvešćeni o problemima i spremni da ih rešavaju, ako ništa barem da razmišljaju o tome.

2. Koncept pozorišta

Pozorište je festivalskog tipa, smešteno je na reci tokom jula i avgusta. Igraju se predstave iz teatra potlačenih¹. Tokom dana se održavaju radionice, gde na nekim predstavama glumci postaju ljudi iz same Sremske Mitrovice. Takođe, na festival dolaze trupe iz drugih gradova sa svojim problemima. Na taj način Mitrovčani su suočeni sa tuđim problemima i mogućnošću da se povežu i prepoznaju u njima. Ovo pozorište se obraća svima. Prvenstveno mladima ali bez starosne restrikcije. Traži se da publika bude u stanju kritički da razmišlja i traži rešenje u sebi i okolini. Obraća se njima sa ciljom da se aktivira publika u pozorištu, ali ne samo u pozorištu nego i van njega, pokretanje inicijative u Sremskoj Mitrovici.

3. Prostor lokacije pozorišta

Odabrala sam prostor na reci, ispod mosta a pored bedema. Prostor je otvoren ka Mačvanskoj Mitrovici i nalazi se pored keja i pešačkog mosta koji su prometni sa pešacima. Ideja je da baš ta prometnost utiče na radoznalost Mitrovčana koji će leti prolaziti pored efemerne strukture. Ta

¹ Pozorište potlačenih opisuje pozorišne forme koje je brazilski pozorišni praktikant Augusto Boal prvi put razradio 1970-ih godina, početkom u Brazilu, a kasnije i u Evropi. Boalove tehnike koriste teatar kao sredstvo promovisanja društvenih i političkih promena. U Pozorištu potlačenih publika postaje aktivna, tako što istražuje, prikazuje, analizira i transformiše stvarnost u kojoj živi.

sloboda prostora me je intuitivno privukla i daje smisao mojoj ideji pozorišta. Centar grada je par ulica dalje, okolni kej je dobro opremljen prostorom za parking vozila.

4. Prostorni koncept pozorišta

Pozorište se nalazi na splavu koje svojim prilaznom rampom izgleda kao da pokušava da prođe u grad. Tokom dana ono je otvoreno i dostupno građanima da uživaju u reci i letu. Zidovi su tokom dana povučeni, prostor je natkriven ali vazdušan i prijatan za boravak. Uveče se spuštaju zavese, koje stvaraju potpuno drugu atmosferu čineći prostor intimnim i nelagodnim. Ljudi su odjednom postavljeni da sede jedni do drugih, nema više pogleda na reku. Samo memorisana slika prostora i osećaj da su na reci. Prostor je jednoličan, obojen u grimiznu boju, guši, iritira.